

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie,
a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către
procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către
inculpatul Covaș Nicolae, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani
mun. Chișinău din 27 decembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de
Apel Chișinău din 02 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe

Covaș Nicolae XXXXX, născut la xxxxx, în mun.
XXXXX, str. XXXXX, ap. xxxxx, domiciliat în mun. XXXXX,
str. XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 13.09.2013 - 27.12.2016 (prima instanță);
2. 19.01.2017 - 02.05.2017 (instanța de apel);
3. 17.07.2017 - 05.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 27 decembrie 2016,
Covaș Nicolae a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de
art.326 alin. (2) lit. c) Cod penal, și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în
mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, ce constituie 40000 (patruzeci
mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Covaș Nicolae,
activând în calitate de președinte al asociației obștești a viticultorilor din Republica
Moldova, a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe: În
perioada lunii martie-aprilie 2013, Galoi Veaceslav, în discuție cu Covaș Nicolae, i-
a comunicat precum că ar dori să încheie un contract de arendă a terenului amplasat
în com. Maximovca, mun. Chișinău, ce aparține Institutului Științifico-Practic de
Biotehnologie în Zootehnie și Medicină Veterinară, instituție subordonată

Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, solicitându-i ajutor în acest sens. În cadrul aceleiași discuții, Covaș Nicolae i-a comunicat lui Galoi Veaceslav precum că a discutat cu funcționarii din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și pentru a încheia contractul respectiv Galoi Veaceslav urmează să ia în calcul mai multe condiții, și în special faptul că încheierea contractului de arendă va avea loc doar în rezultatul unei licitații și câștigător poate fi desemnat doar un agent economic.

În cadrul aceleiași discuții Covaș Nicolae i-a menționat precum că poate interveni pe lângă funcționarii din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare pentru a fi adoptată o decizie în favoarea lui Galoi Veaceslav și anume agentul economic pe care acesta îl reprezintă să fie desemnat câștigător al licitației, pentru acest serviciu Covaș Nicolae, a pretins de la Galoi Veaceslav, suma de 10000 euro, (echivalentul conform ratei oficiale de schimb a BNM a sumei de 159300 lei), convenind ulterior asupra sumei acceptate definitive de 90000 lei.

Întru realizarea intenției sale, la 10.04.2013, Covaș Nicolae, aflându-se în fața sediului Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, amplasat în mun. Chișinău bd. Ștefan cel Mare nr.162, a primit de la Galoi Veaceslav, 5000 lei, prima tranșă din suma convenită, acțiunea având loc în cadrul măsurii speciale de investigație realizate de către organul de urmărire penală a CNA.

Tot el, Covaș Nicolae, întru realizarea aceluiași scop infracțional, la 30.04.2013, aflându-se în fața sediului BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA, situat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr. 81 „A”, a primit de la Galoi Veaceslav, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 45000 lei, care a reprezentat a doua tranșă din suma de 90000 lei convenită anterior. La 22.05.2013, ora 20.28 Galoi Veaceslav în incinta restaurantului „Bastion”, situat în mun. Chișinău str. București nr. 68, de asemenea sub controlul organului de urmărire penală a CNA i-a transmis lui Covaș Nicolae suma de 45000 lei, ce constituia ultima tranșă din suma convenită, ultimul fiind reținut de colaboratorii CNA în flagrant.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpatului în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi - pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni soldate cu primirea de bani în proporții mari.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1.- procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, prin care a solicitat casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recunoașterea culpabilității lui Covaș Nicolae de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de

4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu aplicarea art. 65 alin. (3) Cod penal și anume măsura de pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de 3 (trei) ani; măsura de reprimare preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, aplicată inculpatului Covaș Nicolae, să fie menținută fără modificări până la intrarea în vigoare a sentinței emise, corpurile delictate anexate la cauza penală să fie păstrate la materialele prezentei cauze penale, iar banii - corpuri delictate, să fie restituiți proprietarului.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat că la stabilirea termenului pedepsei conform art. 75 Cod penal, instanța de fond trebuia să țină cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite. Legiuitorul a stabilit că obiectul infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității organelor autorităților publice centrale și locale, a organelor de drept și a persoanelor cu funcții de răspundere în scopul îndeplinirii de către aceștia a atribuțiilor lor de serviciu în mod corect, cu respectarea intereselor legale ale persoanelor fizice și juridice care creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, lăsând să se creadă că aceștia ar putea fi corupți și determinați să facă ori să nu facă acte ce intră în atribuțiile lor de serviciu.

La fel, acuzatorul de stat a considerat că gravitatea infracțiunii comise de către Covaș Nicolae presupune necesitatea aplicării unei pedepse corespunzătoare, asprimea căreia ar convinge inculpatul despre necesitatea respectării legii penale;

3.2. - inculpatul Covaș Nicolae, prin care a solicitat casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei în modul stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Covaș Nicolae să fie achitat.

În motivarea apelului declarat, a indicat că la baza emiterii sentinței de condamnare în privința lui Covaș Nicolae, instanța de fond a pus doar argumentele invocate de către acuzare, pe cele ale apărării respingându-le nemotivat, iar la unele dintre ele chiar nici nu s-a referit în sentință.

Apelantul a considerat hotărârea dată nefondată, contrară circumstanțelor de fapt și de drept constatate în cadrul cercetării judecătorești, urmând a fi anulată cu achitarea inculpatului. Probele examinate în instanța de judecată nu au demonstrat vinovăția inculpatului Covaș Nicolae în cele incriminate. Mai mult ca atât, unele dintre probele invocate de către acuzare și examinate în cadrul cercetării judecătorești au fost obținute de către organul de urmărire penală și procuror cu grave încălcări ale Codului de procedură penală, inclusiv și în special prin provocare, fapt ce contravine jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului în materia dreptului la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procurorul Statnii Roman și de inculpatul Covaș Nicolae și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la

pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în privința inculpatului Covaș Nicolae, concluzionând just vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi - pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni soldate cu primirea de bani în proporții mari.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului Covaș Nicolae în comiterea infracțiunii nominalizate.

Astfel, fiind audiat în instanța de apel, inculpatul Covaș Nicolae a declarat că susține declarațiile date anterior, nu are declarații suplimentare. Nu recunoaște vinovăția în cele incriminate.

Cu toate că inculpatul Covaș Nicolae nu și-a recunoscut vinovăția în cele incriminate, culpabilitatea lui Covaș Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume prin:- declarațiile martorilor : Simionov Nelli (f.d. 23-24, vol.II), Brad Tudor (f.d. 25-26, vol. II), Galoi Veaceslav (f.d. 106-109, vol. II), Covaș Adrian (f.d. 132-134, vol. II), Covaș Sergiu (f.d. 152-153, vol. II), Covaș Nicolae (f. d. 154, vol. II), cât și prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel și anume prin:

- procesul-verbal nr. 1A al Comisiei de Licitație instituită în cadrul Î.S. „STE Maximovca”, prin care s-a decis extinderea dreptului de arendă de la 3 la 7 ani (f.d. 29, Vol. I);

- procesul-verbal nr. 1 al Comisiei de Licitație instituită în cadrul Î.S.„STE Maximovca”, prin ordinul nr.14-P din 08.05.2013, prin care s-a decis organizarea licitației (f.d.30, Vol. I);

- procesul-verbal nr. 2 privind rezultatele licitației din localitatea Maximovca din 17 mai 2013 (f.d. 31, Vol. I);

- calculul plății pentru arenda brigăzii pentru tractoare nr. 2 pentru anul 2013, suma totală spre plată (cu TVA) constituind 112325 lei + 4239 (7%) + 23313 lei (TVA) =139877 lei (f. d. 32, vol. I);

- contractul de arendă nr.1 încheiat între Î.S. „STE Maximovca” în persoana directorului Brad Tudor, care acționa în baza statutului, numit „Arendato” și „Doi Cumătri” S.R.L., în persoana lui Galoi Veaceslav, numit în continuare „Arendaș” (f.d.33, Vol. I);

- copia procurii eliberate de Galoi Veaceslav lui Simionov Neli la data de 16 aprilie 2013 de ai reprezenta interesele în fața Camerei Înregistrării de Stat (f.d.42, vol. I);

- ordonanța din 20 mai 2013, prin care a fost efectuată ridicarea bonului care

confirmă achitarea sumei de 5800 lei în contabilitatea IP „Institutului Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară” (f.d.45, vol. I);

- interpelarea Î.S. „STE Maximovca” în adresa Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, prin care a solicitat înregistrarea contractului de arendă nr.1 din 17 mai curent, încheiat între Î.S. „STE Maximovca” și S.R.L. „Doi Cumătri” privind transmiterea în arendă a brigăzii de tractoare nr.2 cu terenul aferent de 1 ha pe un termen de 7 ani (f.d.51, Vol. I);

- procesul-verbal de examinare din 06 iunie 2013 conform căruia au fost examinate documentele prezentate de ÎS „STE Maximovca” Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare referitor la licitația petrecută de stațiune pentru acordarea în arendă a brigăzii de tractoare nr.2 (f.d.55, Vol. I);

- procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 30 aprilie 2013, prin care au fost examinate 90 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare, în total 45000 lei ce i-au fost eliberate lui Galoi Veaceslav, pentru a le oferi lui Covaș Nicolae sub controlul ofițerilor CNA (f.d. 149-150, Vol. I);

- cererea lui Galoi Veaceslav, prin care a solicitat eliberarea sumei de 45 000 lei din bugetul CNA în legătură cu extorcarea sumei date de către Covaș Nicolae (f.d. 151, Vol. I);

- procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 22 mai 2013, prin care au fost examinate 10 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare și 200 bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, în total 45000 lei ce i-au fost eliberate lui Galoi Veaceslav, pentru a le oferi lui Covaș Nicolae sub controlul ofițerilor CNA (f.d. 169-171, Vol. I);

- raportul de expertiză nr. 158 din 29 aprilie 2013, conform căruia 90 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare, în total 45000 lei, au fost confecționate la întreprinderile specializate în fabricarea banilor și hârtiilor de valoare (f.d. 163-167, Vol. I);

- raportul de expertiză nr. 150-151 din 22 mai 2013, conform căruia 10 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare și 200 bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, în total 45000 lei MD, au fost confecționate la întreprinderile specializate în fabricarea banilor și hârtiilor de valoare (f.d. 189-199, Vol. I);

- procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 22.05.2013 în care sunt consemnate rezultatele acțiunilor de urmărire penală și anume faptul că Covaș Nicolae a predat benevol 10 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare și 200 bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, în total 45000 lei, primite de la Galoi Veaceslav (f.d. 205-208, vol. I);

- procesul-verbal privind efectuarea urmăririi vizuale din 23 mai 2013, în care au fost consemnate rezultatele urmăririi vizuale a lui Covaș Nicolae din 30.04.2013, 14.05.2013, 17.05.2013, 20.05.2013, 21.05.2013, 22.05.2013 (f.d.104-109, Vol. I);

- procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor cu înregistrarea de imagini din 23 mai 2013, în care au fost consemnate rezultatele măsurilor

speciale de investigație efectuate în cadrul întrevederilor dintre Covaș Nicolae și Galoi Veaceslav din 21.05.2013 și 22.05.2013 (f.d. 115-119, Vol. I);

- procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 22 mai 2013 în care sunt consemnate rezultatele acțiunilor de urmărire penală și anume faptul că Covaș Nicolae a predat benevol 10 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare și 200 bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, în total 45000 lei MD, primite de la Galoi Veaceslav (f.d.205-208, Vol. I);

- procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) și prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare din 08 mai 2013, la care au fost anexate și stenograme, în care au fost consemnate documentările întrevederilor dintre Galoi Veaceslav și Covaș Nicolae din 10.04.2013, 25.04.2013 și 30.04.2013 (f.d.62-81, Vol. I);

- ordonanța din 18 august 2013, prin care a fost dispus de a recunoaște în calitate de corpuri delictive bancnotele menționate în partea constatatoare a ordonanței (f.d.215-217, Vol.I);

- ordonanța din 22 august 2013, prin care a fost dispus de a recunoaște în calitate de corpuri delictive compact discurile de model „Titanum” cu numerele: 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1164, 1165 și de model „Esperanza” cu nr. 1162 și 1163 (f.d.218, Vol. I).

Astfel, instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt și de drept în privința inculpatului, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Covaș Nicolae a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal - pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni soldate cu primirea de bani în proporții mari.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că vina lui Covaș Nicolae în comiterea infracțiunii de trafic de influență se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate mai sus, și anume prin declarațiile martorilor și probelor scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina lui Covaș Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentul inculpatului precum că el urmează să fie achitat, deoarece nu-și recunoaște vinovăția la nici o etapă a procesului penal, deoarece nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de

procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a considerat că versiunea inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspunderea penală.

Instanța de apel a reținut că în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe concludente, pertinente și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția lui Covaș Nicolae în comiterea infracțiunii incriminate și anume: declarațiile martorilor Simionov Neli, Brad Tudor, Dragan Evghenia, Galoi Veaceslav, Covaș Adrian, Covaș Sergiu, Covaș Nicolae, precum și ansamblul probelor scrise ale cauzei, vinovăția inculpatului rezultând indubitabil din procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) și prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare din 08 mai 2013, la care au fost anexate și stenograme, în care au fost consemnate documentările întrevederilor dintre Galoi Veaceslav și Covaș Nicolae din 10.04.2013, 25.04.2013 și 30.04.2013 (f.d. 114-119, Vol. I).

În viziunea instanței de apel instanța de fond a constatat corect că în acțiunile lui Covaș Nicolae se regăsesc toate elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, or, convorbirile interceptate redată în cadrul conținutului stenogramelor anexate la procesul-verbal sus menționat, adevăresc pe deplin faptul pretinderii de către Covaș Nicolae de la Galoi Veaceslav a sumei de 90000 lei în vederea contribuirii la soluționarea problemei privind darea în arendă a terenului solicitat. Faptul acceptării remunerației ilicite de către inculpatul Covaș Nicolae de la Galoi Veaceslav se confirmă atât prin declarațiile lui Galoi Veaceslav cât și prin declarațiile martorului Simionov Neli care confirmă că Covaș Nicolae s-a adresat la ea cu scopul de a deschide o societate comercială pentru o anumită persoană, la ea se prezenta împreună cu fondatorul și i-a comunicat că are nevoie de a deschide afacerea în termeni rapizi (23-24, vol. II).

Instanța de apel a apreciat că acțiunile ofițerilor CNA nicidecum nu au avut efectul unei provocări și instigări la săvârșirea infracțiunii imputate în prezenta cauză penală din partea autorităților statului, ci dimpotrivă, organul de urmărire penală a administrat probe care indică că infracțiunea ar fi fost săvârșită și fără intervenția colaboratorilor CNA, motiv pentru care a fost respins ca nefondat argumentul inculpatului.

Instanța de apel a respins alegația inculpatului precum că probele puse la baza sentinței au fost acumulate cu încălcarea legislației în vigoare. Astfel, instanța de fond a efectuat o analiză complexă în acest sens, subliniind că prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 aprilie

2013 a fost autorizată documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea urmăririi prin sistemul de poziționare globală (GPS) ori prin alte mijloace tehnice adică relevarea și fixarea acțiunilor lui Covaș Nicolae, precum și alte persoane implicate în solicitarea transmiterii și primirii sumei de bani pretinsă de Galoi Veaceslav pe un termen de 30 zile începând cu data eliberării autorizației, utilizarea de aparate tehnice de înregistrare (f.d.61, Vol. I), încheiere ce nu a fost contestată, fapt ce certifică legalitatea acțiunilor organului de urmărire penală.

Prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 mai 2013 a fost declarată ca fiind legală măsura specială de investigație documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, adică relevarea și fixarea acțiunilor lui Covaș Nicolae, precum și altor persoane implicate la solicitarea transmiterii, primirii sumelor de bani pretinsă de la Galoi Veaceslav, utilizând aparate tehnice de înregistrare, care a fost consemnat în procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 08 mai 2013 în cauza penală nr.2013970138 (f. d. 100, Vol. I), încheiere care nu a fost contestată, fapt ce certifică legalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală. Totodată, prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 mai 2013 a fost autorizată efectuarea măsurilor speciale de investigație și anume: interceptarea și înregistrarea comunicărilor cu înregistrarea de imagini pe un termen de 2 zile între Galoi Veaceslav și Covaș Nicolae (f.d. 116, Vol. I).

Prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 mai 2013 a fost constatată respectarea cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigație în cauza penală nr.2013970138 - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice moderne, care au avut loc între declarantul Galoi Veaceslav și Covaș Nicolae la 21.05.2013 între orele 15:15-15:21, 22.05.2013 între orele 20:28-21:08 (f.d.134, Vol. I).

Prin încheierile Judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 mai 2013 a fost autorizată efectuarea percheziției la domiciliul lui Covaș Nicolae (f.d. 139, 148, Vol. I). Prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 mai 2013 a fost autorizată efectuarea acțiunilor de urmărire penală, și anume: cercetarea la fața locului, în locul transmiterii banilor de către Galoi Veaceslav și primirii banilor de către Covaș Nicolae sau alte persoane care vor pretinde banii de la Galoi Veaceslav; și, percheziția și examinarea corporală asupra lui Covaș Nicolae, precum și asupra persoanelor la care se pot afla banii extorcați de la Galoi Veaceslav de către Covaș Nicolae, percheziție în încăperi, automobile sau alte locuri unde vor fi transmiși banii extorcați de către Covaș Nicolae (f.d. 210, Vol. I).

Astfel, prima instanță a statuat corect că măsurile speciale de investigații efectuate în prezenta cauză penală au fost autorizate în modul prevăzut de lege, rezultatele acestora, ulterior, fiind verificate și legalizate prin încheierile

judcătorului de instrucție devenite irevocabile prin neatacarea acestora de către apărare, indicate mai sus.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată și alegația inculpatului precum că martorul Galoi Veaceslav anterior a mai fost implicat în acte de provocare, or, comportamentul martorului nu este relevant speței, deoarece fiecare caz se examinează în particular, la caz fiind cercetată fapta prejudiciabilă comisă de inculpatul Covaș Nicolae din perspectiva întrunirii elementelor infracțiunii imputate.

Generalizând cele indicate supra, s-a constatat înafara oricăror dubii culpabilitatea lui Covaș Nicolae în comiterea infracțiunii de trafic de influență, care este demonstrată pe deplin în baza ansamblului probator, astfel încât instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a încadrat acțiunile lui Covaș Nicolae în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal - pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni soldate cu primirea de bani în proporții mari.

Referitor la argumentul acuzatorului de stat precum că prima instanță incorect a individualizat aplicarea pedepsei, pedeapsa inculpatului Covaș Nicolae fiind una prea blândă, instanța de apel a reținut că instanța de fond a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, la locul de muncă, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate.

La stabilirea și individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de faptul că inculpatul anterior nu a fost în conflict cu legea, este căsătorit, nu are persoane la întreținere.

Instanța de fond a remarcat că legiuitorul, estimând în abstracto pericolul social al infracțiunii incriminate la art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal (în redacția legii penale la momentul comiterii faptei 2013), a stabilit că aceasta se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 8000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, astfel legiuitorul nu a stabilit pedeapsa complementară în cazul persoanelor fizice.

De asemenea nici în redacția legii penale actuale, art. 326 alin. (2) Cod penal prevede că persoanele fizice se pedepsesc cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, astfel legiuitorul nu a stabilit pedeapsa complementară în cazul persoanelor fizice.

Instanța de apel a remarcat că legiuitorul în dispoziția art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal nu a prevăzut pentru persoanele fizice pedeapsa complementară.

Ținând cont de dispozițiile prevederilor art. 326 alin. (2) Cod penal, s-a reținut că la caz prevederile art. 65 Cod penal nu sunt operabile, deoarece inculpatul Covaș

Nicolae nu a comis infracțiunea în exercitarea funcției, or, în momentul comiterii infracțiunii activa în calitate de președinte al asociației obștești a viticultorilor din Republica Moldova.

Instanța de apel a menționat că prima instanță a reținut că infracțiunile prevăzute la art. 326 Cod penal prezintă o amenințare tot mai gravă pentru preeminența dreptului, democrației și drepturile omului, subminând principiile buneii administrări, echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitând stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății, iar potrivit art. 12 „Traficul de influență” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la 27.01.1999, stabilește: fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri care se manifestă, necesare pentru a stabili drept infracțiune, în conformitate cu dreptul său intern, atunci când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, a oferi sau a da direct sau indirect, orice avantaj nedatorat ca remunerare oricui, care afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată în articolele 2, 4-6 și 9-11 fie Convenției penale cu privire la corupție, fie că avantajul nedatorat este pentru el însuși sau pentru altcineva, precum și fapta de a solicita, a primi sau a accepta oferta sau promisiunea în calitate de remunerare pentru așa-numita influență, indiferent dacă influența a fost sau nu exercitată sau dacă influența presupusă a produs sau nu rezultatul scontat.

În mod întemeiat, instanța de fond a ținut cont și de conduita martorului Galoi Veaceslav, care urmărea un interes personal drept urmare a acțiunilor inculpatului.

Prima instanță a luat în considerație că la momentul comiterii infracțiunii de către Covaș Nicolae, sancțiunea art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal (2009) prevedea pedeapsa pentru persoanele fizice sub formă de amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar pentru persoanele juridice cu amendă în mărime de la 3000 la 8000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În prezent, prin Legea nr. 326 din 23 decembrie 2013, în vigoare din 25 februarie 2014 (M.O. nr. 47-48/92 din 25.02.2014) privind modificarea și completarea unor acte legislative, a fost modificată sancțiunea alin.(2) al art.326 Cod penal, care în redacția nouă prevede o pedeapsă pentru persoanele fizice sub formă de amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar pentru persoanele juridice cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Potrivit art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori în alt mod ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente

penale.

Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, în viziunea instanței de apel instanța de fond corect a aplicat legea penală de la momentul comiterii infracțiunii, a ținut cont de faptul că inculpatul Covaș Nicolae nu a fost în conflict cu legea anterior, comițând pentru prima dată o infracțiune, dispune de o reputație ireproșabilă, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut, are o vârstă înaintată, instanța de judecată considerînd că în privința inculpatului Covaș Nicolae poate fi aplicată pedeapsa sub formă de amendă, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art. 326 alin. (2) Cod penal, în vigoare la data comiterii faptei martie-aprilie 2013, în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, ceia ce constituie suma de 40000 lei. Instanța de judecată a reținut că în privința inculpatului nu este rezonabilă aplicarea unei pedepse mai aspre cu închisoarea indicată în sancțiunea prevăzută la art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, deși inculpatul nu a recunoscut vina, instanța nu a reținut circumstanțe agravante sau atenuante.

Prima instanță a consemnat că inculpatul nu a comis infracțiunea în exercitarea funcției deținute, totodată, martorul Galoi Veaceslav era cointeresat în rezultatul acțiunilor întreprinse de către inculpat, respectiv, iar pedeapsa aplicată nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către :

5.1. – procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, într-o altă componentă de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- acuzarea este de părerea că instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. 75 Cod penal și la alegerea și aplicarea pedepsei numite lui Covaș Nicolae nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale, consecințele survenite și chiar și comportamentul inculpatului pe parcursul procesului penal;

- astfel, în motivarea soluției dispuse cu privire la pedeapsa numită lui Covaș Nicolae, instanța de apel a invocat că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune, dispune de o reputație ireproșabilă și deci în privința dînsului poate fi aplicată pedeapsă sub formă de amendă și nu este rezonabilă aplicarea unei pedepse mai aspre cu închisoarea;

- acuzarea consideră că instanța de apel a constatat în mod eronat oportunitatea aplicării pe caz a unei pedepse prea blînde sub formă de amendă, pedeapsă care nu va asigura atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal;

- recurentul menționează că instanța de apel a acționat în derogare de la prevederile art. 409 alin.(2) din Codul de procedură penală, care stipulează că instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept comise de prima instanță, doar atunci când aceste erori au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului;

- acuzarea consideră că instanța nu a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă de inculpat a fost comisă de acesta anume cu folosirea situației de serviciu și urmare a acțiunilor ce derivă din atribuțiile sale de serviciu;

- mai mult ca atât acuzarea consideră că instanțele de judecată, la numirea categoriei pedepsei lui Covaș Nicolae, conform art. 75 Cod penal, trebuiau să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, or aceasta face parte din categoria celor grave; legiuitorul a stabilit, că obiectul infracțiunii prevăzute de art.326 Cod penal, constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității organelor autorităților publice centrale și locale, a organelor de drept și a persoanelor cu funcții de răspundere în scopul îndeplinirii de către aceștia a atribuțiilor lor de serviciu în mod corect, cu respectarea intereselor legale ale persoanelor fizice și juridice care, creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, lăsând să se creadă că aceștia ar putea fi corupți și determinați să facă ori să nu facă acte ce intră în atribuțiile lor de serviciu;

- recurentul menționează că prin soluțiile dispuse de instanțele de judecată nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor în art.326 alin.(2) lit.c) Cod penal, astfel, Covaș Nicolae prin acțiunile sale ilegale a atentat asupra relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității organelor autorităților publice centrale și locale, încrederea populației în instituțiile statului și în bună funcționare a lor;

- astfel, prin aplicarea pedepsei din categoria celei mai blânde prevăzute de art. 62 Cod penal, în acest caz nu se va restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acesteia, precum și altor persoane de noi infracțiuni și nu va constitui o garanție și o asigurare bună a funcționării întregului sistem de securitate a țării, iar drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM nu vor fi apărate;

- în asemenea circumstanțe decizia instanței de apel contravine cerințelor societății, exprimate în Hotărârea Parlamentului RM nr.421 - XV din 16.12.2004 și cerințelor internaționale exprimate în Convenția penală pentru corupție (Strasburg, 27.01.1999), Convenția ONU împotriva corupției (New York, 31.10.2003);

- acuzarea este de părerea că speței în cauză este aplicabilă și recomandarea nr. 61 Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei potrivit căreia studiul practicii judiciare demonstrează că, pe cauzele de corupție, uneori instanțele interpretează în mod greșit și neuniform normele de drept penal ce țin de individualizarea pedepsei, ca consecință fiind stabilite pedepse nejustificate în raport cu efectele corupției;

- conform art.76 Cod penal, raportat la art.78 alin. (1) Cod penal, prezența

circumstanțelor atenuante oferă dreptul de a reduce pedeapsa principală, începând reducerea de la maximul sancțiunii;

- circumstanțele atenuante, odată constatate în cauză și puse la baza stabilirii pedepsei principale, nu mai pot fi invocate ca motive de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea executării condiționate a pedepsei aplicate. Dacă sancțiunea normei penale prevede obligatoriu ca pedeapsă complementară privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanțele de judecată nu sunt în drept de a o înlătura cu trimitere la art.78 alin.(2) ori art. 79 Cod penal, fiindcă aceasta, ar încălca prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal, care stipulează că „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane”;

- infractorul care a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea infracțiunii de corupție trebuie să fie privat de dreptul de a ocupa această funcție, or, anume astfel va fi atins scopul pedepsei penale aplicate față de condamnat;

- instanțele, judecând cauzele de corupție, la individualizarea pedepsei, incorect, conducându-se de prevederile art. 76 alin. (2) Cod penal, indică ca circumstanță atenuantă lipsa antecedentelor penale la persoanele cu funcții de răspundere sau la persoanele publice. Or, legislația în vigoare, ce reglementează statutul diferitor persoane publice, prevede drept condiție pentru numirea, alegerea acestora în funcție lipsa antecedentelor penale. Deci, lipsa antecedentelor penale nu poate fi considerată ca o circumstanță atenuantă sau ca indice pozitiv ce caracterizează persoana;

- astfel, în temeiul celor expuse mai sus, Convenția Penală privind Corupția, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999 în art. 12 definește traficul de influență ca acel act comis intenționat, prin faptul de a propune, de a oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj necuvenit ca remunerare oricui afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată la art.2, de la 4 la 6, de la 9 la 11 fie că avantajul necuvenit este pentru el însuși sau pentru altcineva, precum și faptul de a solicita, de a primi sau de a accepta oferta sau promisiunea sub formă de remunerare pentru așa-numita influență, indiferent că influența este sau nu exercitată sau că influența presupusă produce sau nu rezultatul scontat;

- noțiunea respectivă din Convenția Penală privind Corupția este regăsită și în dispozitivul art. 326 Cod penal, fapt ce justifică încadrarea acțiunilor învinutului Covaș Nicolae prin prisma traficului de influență deoarece probele administrate, constau în acțiunea de pretindere, acceptare, primire, personal de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care are influența sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-i face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă

asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite;

- din sensul dispoziției art. 326 Cod penal rezultă că infracțiunea de trafic de influență se consumă din momentul săvârșirii oricăreia dintre acțiunile alternative prevăzute în norma de incriminare, în cazul de față din momentul cererii mijloacelor bănești de la părțile vătămate, deoarece are o componentă de infracțiune formală, și din momentul acceptării și primirii banilor;

- traficul de influență reprezintă o vânzare, o speculare a influenței pe care făptuitorul o are sau lasă să se creadă că o are asupra unui funcționar, într-adevăr, în cazul traficului de influență, prevalându-se de influența pe care o are asupra unui funcționar, făptuitorul se angajează, în schimbul unei sume de bani sau a altui folos, să intervină la acel funcționar, în schimbul persoanei cu care încheie tranzacția;

- recurentul menționează că infracțiunea comisă de către inculpatul Covaș Nicolae este o infracțiune prin care se pretind bani sau alte foloase de la o persoană fizică sau juridică de către o altă persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu;

- infracțiunea de trafic de influență există chiar dacă persoana în cauză nu are în realitate influența pe care o pretinde. Infracțiunea se consideră săvârșită în momentul în care persoana care pretinde că are sau chiar are influență primește sau pretinde bani, influența sau alte foloase, sau acceptă promisiuni, daruri în scopul declarat de a determina un anumit comportament profesional din partea funcționarului;

- prin urmare, acuzarea este de părerea că, în prezenta cauză, instanța de apel nu s-a condus de dispoziția art. 75 alin. (1) Cod penal conform căreia „persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a prezentului cod”;

- astfel, instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în latura pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

5.2. – inculpatul Covaș Nicolae, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- consideră hotărârile judecătorești nefondate, contrare circumstanțelor de fapt și de drept constatate în cadrul cercetărilor judecătorești, urmînd a fi anulate cu achitarea lui Covaș Nicolae;

- probele examinate în instanța de fond și apel nu au demonstrat vinovăția inculpatului Covaș Nicolae în cele incriminate. Mai mult ca atît, unele dintre probele invocate de către acuzare și examinate în cadrul cercetării judecătorești au

fost obținute de către organul de urmărire penală și procuror cu grave încălcări ale Codului de procedură penală, inclusiv și în special prin provocare, fapt ce contravine jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului în materia dreptului la un proces echitabil;

- conform actului de învinuire, lui Covaș Nicolae i se impută că el, în perioada de timp martie-mai 2013 a pretins, acceptat și primit personal în trei tranșe de la Galoi Veaceslav bani în sumă de 95 000 lei pentru sine și unii funcționari din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare în vederea adoptării unei decizii în favoarea ultimului;

- inițial, la data de 21.05.2013, Covaș Nicolae a fost pus sub învinuire conform circumstanțelor de fapt indicate supra, incriminându-i-se comiterea infracțiunii prevăzute la art.42-324 alin. (3) lit. (d) Cod penal, corupere pasivă, iar la data de 03.09.2013, fiindu-i modificată învinuirea preventivă, acțiunile numitului au fost definitiv încadrate conform art.326 alin.(2) lit.(c) Cod penal, trafic de influență;

- reieșind din textul ambelor învinuiri, rezultă că încadrarea juridică inițială a acțiunilor lui N.Covaș a fost făcută din start neîntemeiat și ilegal, unicul scop fiind de a întemeia formal necesitatea efectuării activității speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor, deoarece în cazul infracțiunii prevăzute la art.42-324 alin.(3) din Codul penal interceptarea și înregistrarea comunicărilor este admisă, pe când în cazul infracțiunii prevăzute la art.326 alin. (2) Cod penal, încadrarea probată de acuzare, aceste activități speciale de investigații nu puteau fi realizate;

- întru confirmarea acestor raționamente vine faptul că de la bun început procurorul cunoștea faptul că Covaș N. acționează fie ca un subiect privat, fie ca președinte al Asociației Obștești a Viticultorilor din Republica Moldova (așa rezultă din textul ultimei învinuiri), în ambele cazuri el neavând calitatea de persoană publică pentru a putea fi autor sau coautor al coruperii pasive;

- mai mult ca atât, incriminându-i coparticipare la corupere pasivă, procurorul a înaintat o învinuire neclară, astfel încălcându-i lui N.Covaș dreptul fundamental la apărare, ultimul neștiind împotriva cărei infracțiuni trebuie să se apere. Din partea descriptivă a învinuirii inițiale rezultă că N.Covaș acționează precum că în interesele unui funcționar necunoscut din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și, de fapt, în calitate de coautor, realizează personal latura obiectivă a infracțiunii, solicitând și primind suma cerută, însă, în dispozitivul ordonanței inițiale de punere sub învinuire se indică că lui N.Covaș i se incriminează coparticipare la corupere pasivă. În acest sens, procurorul nu este consecvent, deoarece dacă a considerat că N.Covaș este coautor, atunci nu era necesar să indice în învinuire și art.42 din Codul penal, acțiunile autorilor încadrându-se doar conform articolelor concrete din partea specială din Codul penal. În caz contrar, procurorul urma să indice calitatea de organizator, instigator sau complice, făcând trimitere la alineatul concret din art.42 din Codul penal;

- toate acestea indică la faptul că acuzarea din start a cunoscut și a avut probat (iar învinuirea, conform art.281 din Codul de procedură penală, se înaintează doar când există probe concludente și suficiente) că N. Covaș a acționat de unul singur, doar insistând că poate influența anumite persoane publice, concluzii confirmate de procuror prin modificarea învinuirii înaintate ultimului conform art.326 alin.(2) din Codul penal;

- respectiv, reieșind din faptul că infracțiunea urmărită penal și dedusă judecății este cea prevăzută de art.326 alin.(2) Cod penal și nu de art.324 Cod penal, raportînd circumstanțele de fapt și de drept la cerințele situaționale exhaustive stabilite la art.132⁸ Cod de procedură penală, procurorul nu putea utiliza acest mijloc probatoriu și respectiv instanța de fond nu putea pune la baza sentinței probele administrate în acest mod;

- concluzia apărării este că urmărirea penală a fost efectuată unilateral pro-acuzare, subiectiv și unilateral fiind ulterior apreciate probele atât de către procuror cât și de către judecător la adoptarea sentinței, fără a fi stabilite toate circumstanțele cazului, inclusiv fapte ce-l dezvinovățesc pe inculpat sau ar confirma poziția lui că a fost provocat la comiterea faptelor incriminate;

- generalizând asupra jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturilor Omului în materie (hotărârea Teixeira de Castro contra Portugaliei, din 09 iunie 1998, hotărârea Ramanauskas contra Lituaniei, din 05 februarie 2008, hotărârea Khudobin contra Rusiei, din 26 octombrie 2010 și hotărârea Sandu contra Moldovei, din 11 februarie 2014 etc), se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;

- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție a agenților statului, care nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod pasiv, însă, au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni;

- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului;

- astfel, recurentul consideră că în speța dată sunt întrunite toate aceste trei condiții pentru a fi recunoscută instigarea și provocarea la comiterea infracțiunii;

- acuzarea și condamnarea lui Covaș Nicolae se bazează în mod determinant pe probele obținute doar în cadrul activităților speciale de investigații din 10.04.2013, 30.04.2013 și 22.05.2013, acțiuni care sunt lovite de nulitate din momentul când Galoi Veaceslav, fiind echipat de organul de urmărire penală cu dispozitive speciale de înregistrare a convorbirilor și cu banii marcați pe care i-a transmis lui Covaș

Nicolae. Deoarece banii au fost puși la dispoziție de organul de urmărire penală, în baza cererii lui Galoi Veaceslav (f.d. 151, vol. I) datată cu 30.04.2013, în care a indicat că nu dispune de o astfel de sumă de bani, pe când de către organul de urmărire penală cu o zi înainte de această cerere la 29.04.2013 (probabil cunoscând virtual) deja a numit prin ordonanță efectuarea expertizei pe banii care urma Galoi Veaceslav să-i transmită lui Covaș Nicolae, fapt din care rezultă că organul de urmărire penală și-a depășit atribuțiile de observare a comportamentului părților în astfel de investigații. Ceea ce duce la concluzia că organele de drept nu au observat dintr-o parte comportamentul părților, ci s-au implicat direct, dirijând cu activitatea denunțătorului Galoi Veaceslav, fapte condamnabile de către CtEDO. Argumentele date ale apărării au fost respinse de către instanța de fond și de instanța de apel, omițându-se a se da careva aprecieri la aceste fapte în sentința de condamnare și decizie;

- un alt argument că a avut loc o provocare și că organele de drept la investigarea acestei cauze penale au avut un rol activ, provocator, se demonstrează prin faptul prezentării la solicitarea de urgență a lui Galoi Veaceslav la 22.05.2013 a actelor ne semnate de către responsabilii MAIA de luare în arendă a teritoriului situat în s. Maximovca. Din materialele cauzei rezultă că urgența solicitării lui V. Galoi a fost determinată de termenul limită de 2 zile stabilit de judecătorul de instrucție, care, la demersul procurorului din 21.05.2013 privind autorizarea măsurilor speciale de investigații în continuare cu implicarea lui Galoi Veaceslav și Covaș Nicolae pe un termen de 30 de zile, l-a admis parțial doar pentru 2 zile (f.d. 112-116, vol. I). fapt ce a determinat că, la solicitarea organului de urmărire penală, pentru a se încadra în termenul autorizat de 2 zile, Galoi Veaceslav să urgenteze solicitarea actelor chiar și ne semnate la MAIA pentru a-și duce până la capăt intenția de a-l provoca pe Covaș Nicolae să comită faptele incriminate;

- deși pe parcursul întregii urmăririi penale s-a insistat că Covaș Nicolae ar fi extorcat în final 90 mii lei, regizând toată această activitate, procurorul nici nu a luat seama că, de fapt, făcând zel de sârguință, i-a transmis în cele 3 tranșe în total nu 90, ci 95 mii lei. Din toate acestea rezultă că rolul pasiv l-a avut Covaș Nicolae, iar rolul activ - provocator l-a avut partea acuzării;

- din probele aduse de acuzare nu reiese că până la 01.04.2013 - 22.05.2013 organul de urmărire penală ar fi dispus de vreo probă, informație obiectivă precum că Covaș Nicolae ar fi fost implicat anterior în acțiuni de corupție. Acest fapt demonstrează clar că inculpatul a fost supus unei acțiuni de convingere, instigare și provocare flagrantă de a se implica în activitatea infracțională, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această instigare și provocare. În acest sens, probele ce au stat la baza punerii sub învinuire lui Covaș Nicolae de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(2) lit.c) Cod penal sunt lovite de nulitate, deoarece Covaș Nicolae, până la momentul provocării, înscenării și implicării colaboratorilor Centrului Național Anticorupție prin intermediul lui Galoi

Veaceslav, nu a fost în vizorul organelor de urmărire penală, pe când cu referire la denunțatorul V. Galoi, se cunoștea cu certitudine că ultimul, de mai multe ori, a conlucrat cu organele de drept având același rol de martor denunțator;

- atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată denunțatorul Galoi Veaceslav nu a reușit să convingă apărarea că a avut intenții reale de a practica activitate de antreprenariat împreună cu un prieten din Germania, care i-ar fi dat bani pentru aceasta. O astfel de persoană nu este probat că a existat, impunându-se concluzia că este inventată de către denunțator. V.Galoi nu a fost niciodată antreprenor legal, neavând vreodată înregistrată vreo afacere sau întreprindere după sine. Respectiv, concluzia apărării este că în cazul din speță a avut loc o provocare prin înscenarea situației. Urmărirea penală s-a bazat doar pe declarațiile false și neverificate ale denunțatorului, fără să stabilească dacă există sau nu acel cumătru care intenționa să deschidă afacere cu capital străin, să-l audieze și să stabilească intenția lui Galoi Veaceslav de a porni o afacere. Astfel, declarațiile martorului denunțator nu sunt credibile, deoarece pe numele lui până la situația din speță nu era înregistrată nici o întreprindere, din care ar rezulta că avea intenția de a porni o afacere, de altfel nu avea o așa experiență, fapt confirmat de însuși V.Galoi în instanța de judecată că a activat până în anul 2005 la autogara centrală din mun. Chișinău, după care nu a mai fost angajat în câmpul muncii, pe când din acea perioadă de mai multe ori a devenit unul din „actorii flagrantelor” pe cauzele instrumentate de organele de drept, circumstanțe care atît instanța de fond cât și instanța de apel le-au trecut cu vederea;

- la acea persoană care precum că avea de gând să investească banii în acel proiect face trimitere Galoi Veaceslav în stenograma din 22.05.2013 (f. d. 119-121, vol. I), care, la întrebarea lui Covaș Nicolae „...unde-i băietul cela...” a răspuns „...îi rău și l-am lăsat la hotelul „Codru” să doarmă, că tare am vrut să vă fac cunoștință, dar când a început a bodogăni întraiurea, i-am zis să se ducă să se odihnească un pic”. De fapt acea persoană nu a existat, fapt cunoscut de către organele de drept, iar motivul invocat de denunțator și anume deschiderea unei afaceri este unul inventat, înscenat, iar rolul lui Galoi Veaceslav fiind a unui actor, acțiuni ce sunt condamnabile de către CtEDO;

- relevant pentru speța în cauză este jurisprudența CtEDO în cauza Sandu vs. Republica Moldova soluționată în februarie 2014 în care Curtea i-a dat dreptate lui Sandu, stabilind că persoana care a depus plîngerea mai colabora-se și anterior cu organele de drept și în alte două situații asemănătoare și că instanțele naționale nu au examinat dacă acțiunea denunțatorului a avut ca efect provocarea infracțiunii. Mai mult ca atît, Curtea a explicat provocarea prin faptul că denunțatorul din start a avut scopul provocării și înscenării situației, deoarece nu a dispus niciodată de un câine pentru care a solicitat eliberarea unui act pentru animal, ceea ce este similar cu cazul din speță, în care Galoi Veaceslav, chiar din momentul adresării la Covaș Nicolae, nu a avut înregistrată o întreprindere și nu a avut scopul de a desfășura o

afacere, asemenea și în celelalte cazuri în care el figurează ca denunțator le-a motivat ca „...intenționând să desfășoare activitate de întreprinzător...” pe care nu a mai desfășurat-o pînă în prezent;

- similar cu cazul în speță, în cauza Pareniuc vs. Republica Moldova, de către Curte a fost constatată încălcarea art.6 §1 din Convenție, din cauza lipsei de echitate procedurală la nivel național, în calitate de încălcare Curtea a evidențiat problema folosirii probelor obținute prin instigarea și provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii;

- recurentul menționează că instanța de fond, în cadrul cercetării judecătorești a respins argumentul apărării că martorul denunțator Galoi Veaceslav anterior a mai fost implicat în acte de provocare, respingând cererea apărătorului de a anexa la materialele cauzei penale și a le admite ca probe materialele acumulate la cererea apărării și anume a copiei sentinței Judecătoriei Ungheni din 2007 și a răspunsului procuraturii raionului Ungheni în privința unei cauze penale clasate, în care pe ambele cazuri, în calitate de denunțator, a figurat Galoi Veaceslav și în ambele cazuri argumenta extorcarea de bani prin „...intenția să desfășoare activitate de întreprinzător...”. Pe cînd instanța de apel deși a primit înscrisurile menționate nu s-a expus asupra anexării sau respingerii cererii apărării în acest sens;

- mai mult ca atât, în sentință, instanța de fond eronat a interpretat și apreciat argumentul apărării că învinuirea lui Covaș Nicolae i- a fost înaintată în baza art.326 alin. (2) lit. c) Cod penal cu încălcarea gravă a dispozițiilor Codului de procedură penală. Astfel, în instanța de judecată au fost expediate două cauze penale diferite, una pornită la 01.04.2013 pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, care nu are o finalitate și de fapt nici nu-i este incriminată lui Covaș Nicolae și cauza penală pornită la 22.08.2013 pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, de care este învinuit Covaș Nicolae. Deoarece există 2 cauze penale și, respectiv, Covaș Nicolae era bănuțit de comiterea a 2 crime, soluția pe caz trebuia să vizeze ambele infracțiuni pentru care au fost pornite urmărirea penale, nefiind valabilă poziția instanței de fond că în acest caz este aplicabilă instituția modificării învinuirii. Pe cînd instanța de apel nici nu s-a expus privind argumentele apărării invocate în acest sens în apel;

- un alt aspect important, la care instanța de fond și instanța de apel nici nu s-a expus în decizie fiind faptul că, în raport cu prevederile art. 132⁵ alin. (9) din Codul de procedură penală, în care este expres indicat că judecătorul de instrucție poate dispune, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta doar dacă infracțiunea săvârșită este de același gen sau în privința infracțiunilor de terorism, crimă organizată sau infracțiunilor ce atentează la securitatea statului, dar nu mai tîrziu de 3 luni din momentul obținerii informației, termen care, la data pornirii cauzei penale, 22.08.2013 pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, de care este învinuit Covaș Nicolae, deja era expirat. În consecință,

reieșind din aceste circumstanțe de fapt și de drept, rezultă imposibilitatea folosirii datelor obținute în cadrul cauzei penale pornite la 01.04.2013 conform art. 324 alin. (3) Cod penal, deoarece folosirea acestor probe în altă cauză penală nu a fost solicitată și, respectiv, autorizată de către judecătorul de instrucție. Aceste inacțiuni ale procurorului sunt ireparabile și constituie încălcări grave ale dispozițiilor Codului de procedură penală;

- recurentul a mai invocat că conform raportului ofițerului de investigații a CNA, Nichiforciuc din 04.04.2013 reiese că organele de drept până la înregistrarea plângerii și audierea denunțatorului Galoi Veceslav deja investigau acest caz deoarece, nici în plângerea lui Galoi Veceslav, nici în audierea acestuia, nu au fost menționate careva date privind „numele Ministrului Agriculturii, Bumacov Vasile și vice-ministrului Guțu Viorel, care contra unor sume bănești impunătoare (sunt stabilite cazuri concrete) ar putea favoriza la urgentarea eliberării și avizării documentelor ce țin de activitatea lor de serviciu....” Ceea ce demonstrează faptul dirijării de către organul de urmărire penală cu acțiunile lui Galoi Veceslav la înscenarea, instigarea și provocarea lui Covaș Nicolae la comiterea infracțiunii;

- în sentință, instanța de fond nu s-a referit la faptul că organul de urmărire penală intenționat nu a ridicat descifrările convorbirilor telefonice între denunțator și inculpat, pentru a stabili cine și cui a telefonat și de câte ori, cu scopul de a-1 plasa pe inculpatul Covaș Nicolae în imposibilitatea de a-și proba nevinovăția, deși din analiza stenogramelor convorbirilor telefonice prezentate la cauza penală rezultă că acel care telefona și insistă la întâlnire era Galoi Veceslav, și nu inculpatul. Iar instanța de apel a respins faptul provocării lui Covaș Nicolae la comiterea infracțiunii în acest mod, fără a argumenta motivul;

- prin urmare, recurentul consideră că în speța dată, nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a lui Covaș Nicolae de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, sub aspectul lipsei probelor pertinente, concludente și suficiente, dobândite legal, care ar confirma comiterea infracțiunii și sub aspectul încălcării dreptului inculpatului Covaș Nicolae la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului ca rezultat al provocării ultimului la săvârșirea faptelor incriminate, motiv din care inculpatul urmează a fi achitat.

6. La recursul ordinar declarat de către procurorul Scutelnic Cătălin, a depus referință inculpatul Covaș Nicolae, care a solicitat respingerea recursului procurorului ca fiind ilegal și nefondat, admiterea în principiu a recursului înaintat de către Covaș Nicolae, casarea ambelor hotărâri judecătorești cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului.

7. Referitor la recursul ordinar declarat de procurorul Scutelnic Cătălin:

Judecând recursul ordinar declarat în termen, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele

considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că procurorul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, însă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală nu sunt descrise-motivate, prin urmare instanța de recurs ordinar le va respinge ca declarative și neîntemeiate.

Totodată, recurentul invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, care în urma verificării materialelor cauzei și a hotărârilor

atacate și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a conchis greșit că în privința inculpatului Covaș Nicolae pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal să îi fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ce constituie 40000 lei, care este prea blândă.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit relevă că potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul penal lărgit conchide că la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Covaș Nicolae, instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de cerințele prevederilor legale menționate supra.

Din textul deciziei recurate, rezultă cert, că instanța de apel la aplicarea pedepsei sub formă de amendă inculpatului Covaș Nicolae s-a axat primordial numai pe personalitatea acestuia, indicând că acesta anterior nu a fost condamnat, a comis pentru prima dată o infracțiune, dispune de o reputație ireproșabilă, are o vîrstă înaintată, mai indicând că instanța nu a reținut circumstanțe agravante sau atenuante, fără a lua în considerare pe deplin gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite și circumstanțele săvârșirii faptei infracționale, or infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, este o infracțiune gravă prin prisma art. 16 Cod penal, prin acțiunile inculpatului Covaș Nicolae în speța dată s-a atentat asupra relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității organelor autorităților publice centrale și locale, încrederea populației în instituțiile statului și în buna funcționare a lor.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că aplicarea pedepsei din categoria celei mai blînde prevăzute de art. 62 Cod penal, în acest caz nu v-a restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acestuia, precum și altor persoane de noi infracțiuni și nu va constitui o garanție și o asigurare bună a funcționării întregului sistem de securitate a țării, iar drepturile și libertățile

consfînțite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova nu vor fi apărute.

În asemenea circumstanțe, decizia instanței de apel contravine cerințelor societății, exprimate în Hotărîrea Parlamentului RM nr.421 - XV din 16.12.2004 și cerințelor internaționale exprimate în Convenția penală pentru corupție (Strasbourg, 27.01.1999), Convenția ONU împotriva corupției (New York, 31.10.2003).

Obiectivele acestei lupte rezidă în tragerea la răspundere penală a persoanelor ce s-au făcut vinovate de comiterea actelor de corupție, ridicarea nivelului de exercitare în mod conștiincios a obligațiilor de serviciu a persoanelor și, nu în ultimul rînd, educarea societății în spirit de intoleranță față de fenomenul corupției.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, nu a ținut cont de circumstanțele relatate supra, și a aplicat inculpatului Covaș Nicolae pedeapsă prea blîndă, care nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului și respectiv la rîndul său nu va fi restabilită echitatea socială, precum și nu va fi prevenită săvârșirea de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției în cauză, în partea stabilirii pedepsei, nu a ținut cont de toate circumstanțele expuse supra în coraport cu cumulul de probe administrat la materialele cauzei și circumstanțele cauzei, prin ce pe cale de consecință se atestă că în speța dată s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, confirmându-se în prezenta cauză temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, motive din care decizia instanței de apel nu poate fi menținută în această parte, iar cauza urmează a fi trimisă la rejudecare în instanța de apel.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale asupra apelului procurorului și în măsura competenței sale și asupra motivelor din recursul declarat de procuror, nominalizate în prezenta decizie, să evalueze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată în partea individualizării pedepsei, și în dependență de circumstanțele constatate, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu și echitabil, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Referitor la recursul ordinar declarat de inculpatul Covaș Nicolae :

Judecînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele motive :

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Drept temeiuri pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și prevederile art. 6 CEDO, potrivit căruia s-a încălcat dreptul la un proces echitabil - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Referitor la temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat, specificând în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a respins ca nefondat apelul inculpatului Covaș Nicolae, menținând sentința fără modificări în partea ce ține de motivele descrise în apelul inculpatului.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, corect a reținut că vinovăția inculpatului Covaș Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost dovedită prin cumulul de probe administrat la etapa de urmărire penală, cercetat în prima instanță și verificat în instanța de apel, analizat și apreciat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit raportând temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de inculpatul Covaș Nicolae, deoarece argumentele expuse în recursul depus au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra tuturor argumentelor și motivelor relevante invocate inclusiv în prezentul recurs instanța de apel s-a pronunțat clar în decizia atacată. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit menționează că potrivit recursului înaintat de către inculpatul Covaș Nicolae, acesta solicită achitarea sa, din motiv că la caz este o provocare și instigare din partea lui Galoi Veaceslav și el de fapt nu este vinovat de cele incriminate.

Raportând motivele invocate în recurs la materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit reține că argumentele invocate de inculpat nu își găsesc confirmare în speța dată, motiv pentru care le va respinge ca neîntemeiate.

Instanța de recurs ordinar conchide că în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe au fost prezentate suficiente probe concludente, pertinente și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția lui Covaș Nicolae în comiterea infracțiunii incriminate și anume: declarațiile martorilor Simionov Nelli, Brad Tudor, Dragan Evghenia, Galoi Veaceslav, Covaș Adrian, Covaș Sergiu, Covaș Nicolae, precum și ansamblul probelor scrise ale cauzei, vinovăția inculpatului rezultând indubitabil din procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) și prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare din 08 mai 2013, la care au fost anexate și stenograme, în care au fost consemnate documentările întrevederilor dintre Galoi Veaceslav și Covaș Nicolae din 10.04.2013, 25.04.2013 și 30.04.2013 (f.d. 114-119, Vol. I). Aceste măsuri de investigație au fost realizate legal, conform prevederilor Codului de procedură penală, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat (f. d. 49-51, vol. III) în decizie. Din stenogramele convorbirilor (f. d. 72-74; 75-79; 80-81, vol. I) rezultă cert că inculpatul Covaș Nicolae are inițiativă de a împărți banii la diferiți funcționari, descriind concret sumele de bani, cât, cui trebuie de dat, ce evident nu se înscrie în instigare și provocare în speța dată.

Totodată, referitor la argumentele invocate de recurent precum că „*a fost încălcat art. 6 CEDO, prin instigare și provocare la comiterea infracțiunii*”, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate și menționează în acest sens că în speța dată a fost respectată practica CEDO, nefiind încălcat art. 6 CEDO, deoarece instanța de apel corect s-a expus în decizia sa asupra acestor motive (f. d. 47-49, vol. III), la fel considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, fiindcă cazurile Sandu vs Republica Moldova, Pareniuc vs Republica Moldova nu sunt aplicabile speței date, decizia instanței de apel fiind corect motivată în acest sens, motivare care Colegiul penal lărgit și-o însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Referindu-se la motivele invocate în recurs cu privire la încălcările de procedură penală, fiind intentat dosar penal în baza art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, apoi inculpatul Covaș Nicolae fiind învinuit în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal peste termen, Colegiul penal lărgit constată că procurorul și organul de urmărire penală au efectuat urmărirea penală în cadrul legal, nefiind depistate încălcări grave, ce ar duce la nulitatea probelor decisive administrate la urmărirea penală. Astfel, aceste motive se resping ca neîntemeiate.

Astfel, hotărârea atacată nu este afectată de erori de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs, cu referire la calificarea acțiunilor și confirmarea vinovăției inculpatului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către inculpatul Covaș Nicolae. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare recursul inculpatului urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 431, 435 alin. (1) pct. 1) și pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Covaș Nicolae.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017 în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală privindu-l pe **Covaș Nicolae Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În rest se mențin dispozițiile deciziei atacate.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **11 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie